מה עשית באזעקה האחרונה?

סקר מוכנות לחירום בקרב האוכלוסייה הערבית עבור מרכז סדאד

יוני 2026

דיאלוג
יעוץ ארגוני, מחקר והדרכה בע"מ

רקע מטרות ושיטה

מטרה

בחינת חוויית האוכלוסייה הערבית הבוגרת בישראל במהלך מבצע "שאגת הארי" ולאחריו, בדגש על מידת החשיפה להנחיות החירום והציות להן, תחושת הביטחון והמוכנות של האזרחים, זמינות והשימוש באמצעי מיגון, מקורות המידע המרכזיים, וכן השפעות המבצע על הפרט ומשפחתו.

קהל היעד

האוכלוסייה הערבית הבוגרת בישראל (+18)

גודל המדגם

492 משיבים

אופן התשאול

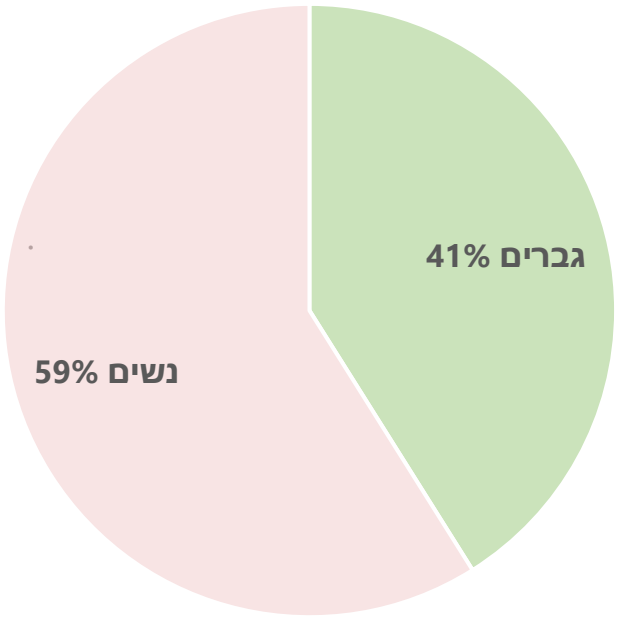
פאנל אינטרנטי

תאריכי איסוף הנתונים

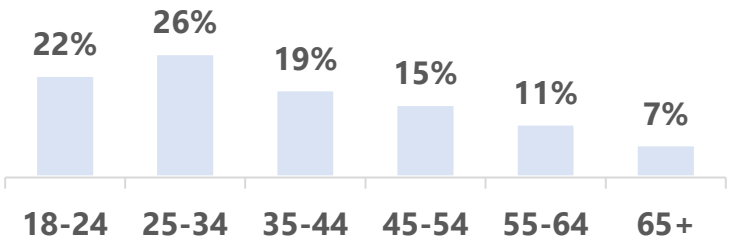
16.6.26 -14.6.26

מאפייני המדגם

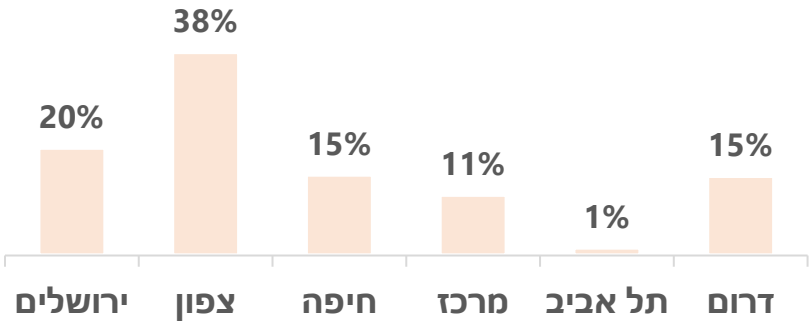
מגדר

קבוצת גיל

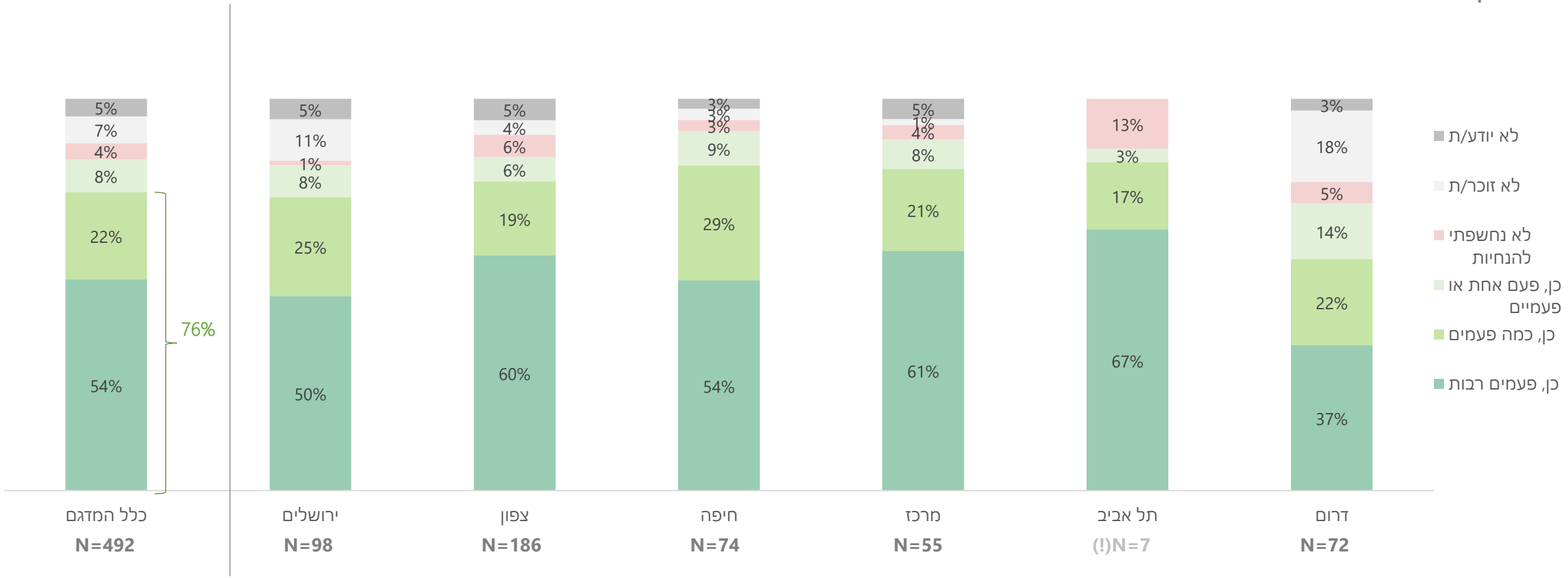

מחוז

חשיפה להנחיות התגוננות

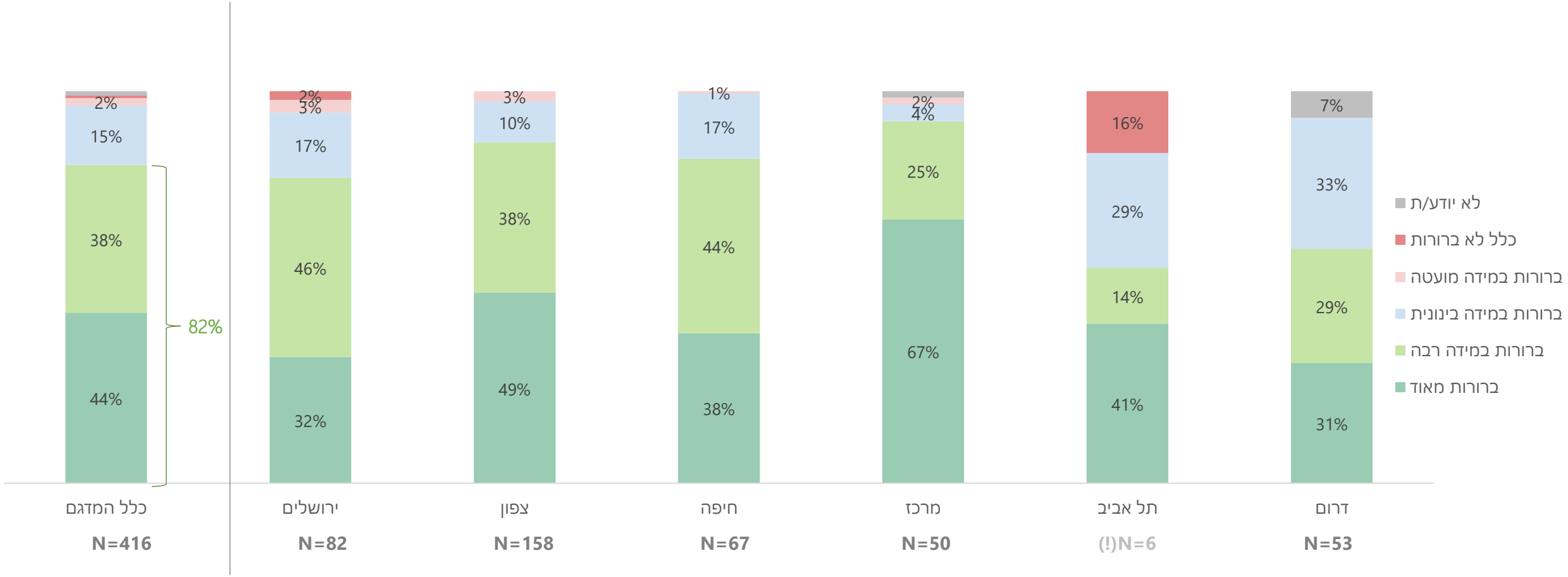
במהלך מבצע "שאגת הארי", האם נחשפת להנחיות התגוננות של פיקוד העורף, הרשות המקומית או גורם רשמי אחר?

רוב המשיבים (85%) נחשפו להנחיות התגוננות במהלך מבצע "שאגת הארי" לפחות פעם אחת.
54% מהמשיבים דיווחו כי הם נחשפו פעמים רבות, 22% נחשפו כמה פעמים ו 8% נחשפו פעם אחת או פעמיים.
שיעור המשיבים שנחשפו פעמים רבות להנחיות התגוננות גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז צפון בהשוואה למשיבים ממחוז מהדרום (60% לעומת 37%).

בהירות ההנחיות

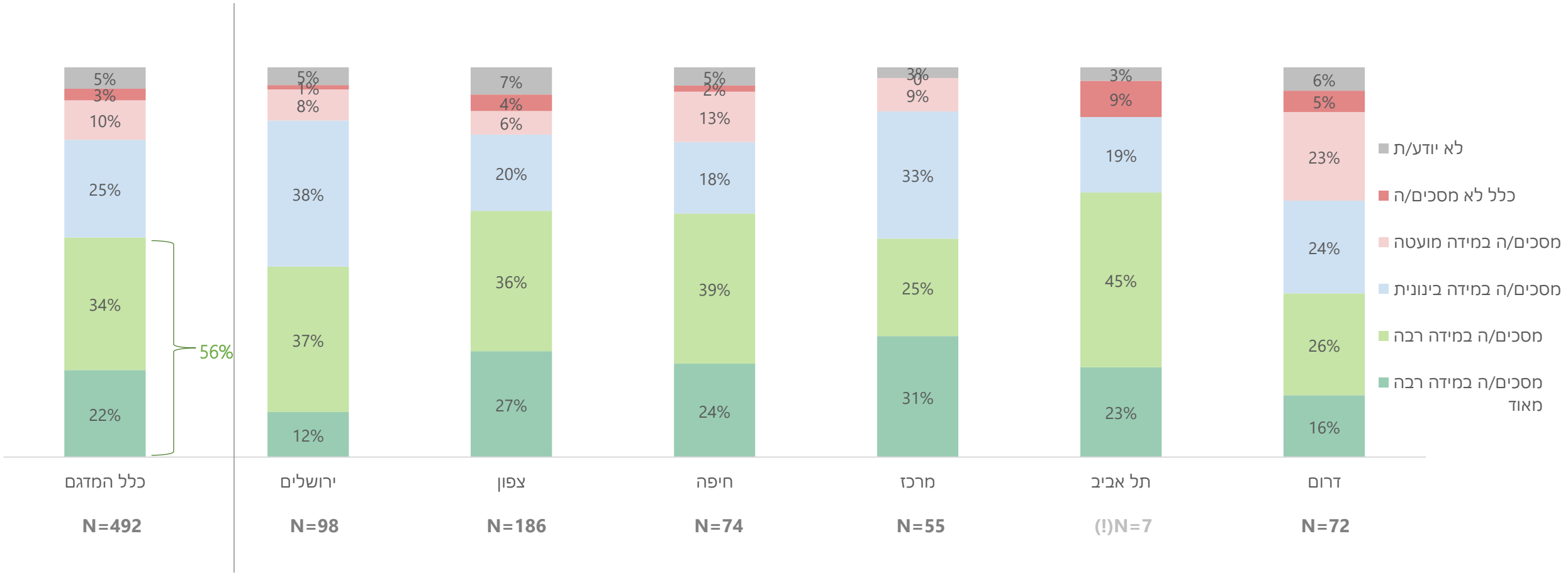
באיזו מידה ההנחיות שקיבלת היו ברורות לך? (בקרב מי שנחשף להנחיות התגוננות לפחות פעם אחת)

רוב המשיבים דיווחו כי ההנחיות שקיבלו היו ברורות: 82% דיווחו שההנחיות היו ברורות מאוד או ברורות במידה רבה.
שיעור המשיבים שציינו כי ההנחיות היו ברורות מאוד גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז מרכז בהשוואה למשיבים מהמחוזות ירושלים, חיפה והדרום – 67% לעומת 32%, 38%, 31% בהתאמה.

מידע נחוץ בזמן המלחמה

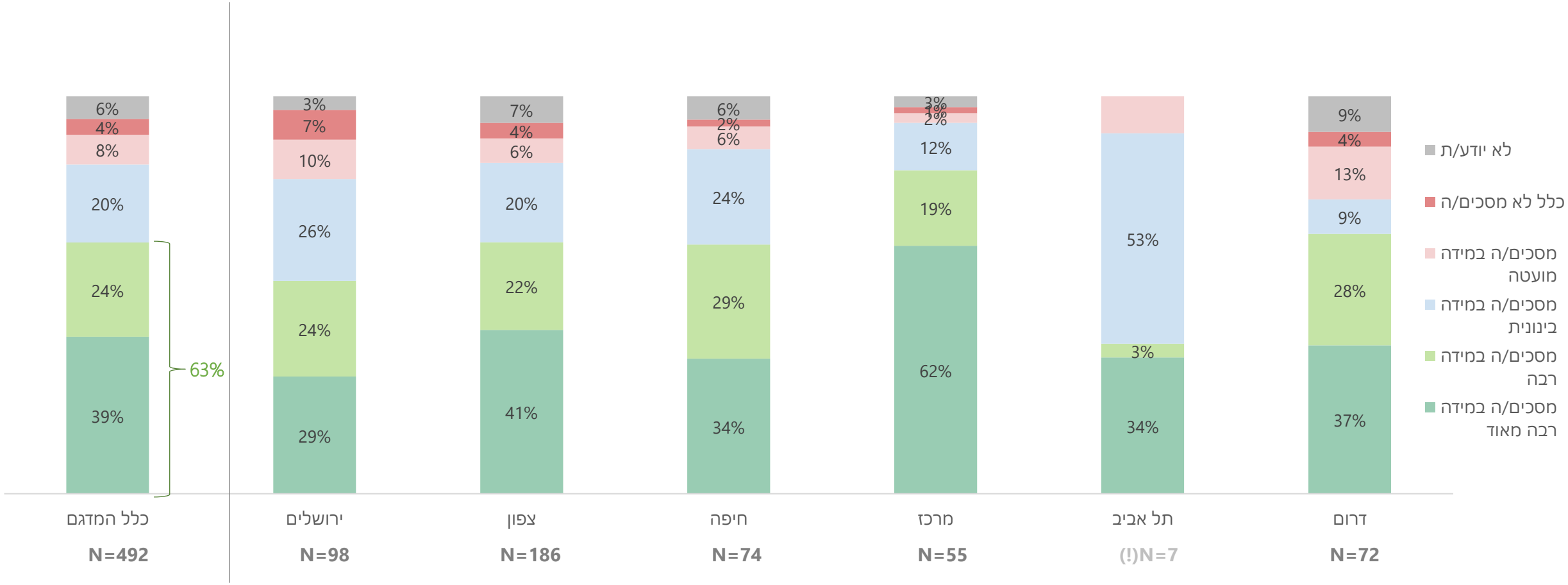
באיזו מידה אתה מסכים או לא מסכים עם המשפט הבא: ''במהלך המלחמה היה לי את כל המידע שהיה נחוץ כדי להתמודד עם המצב''

כמחצית מהמשיבים (56%) מסכימים במידה רבה מאוד או רבה כי במהלך המלחמה היה להם כל המידע הדרוש כדי להתמודד עם המצב.
בצפון ובמרכז שיעורי ההסכמה "במידה רבה מאוד" גבוה משמעותית מירושלים – 27% בצפון ו31% במרכז לעומת כ12% בירושלים.

חשש מפגיעה פיזית

באיזו מידה מסכים או לא מסכים עם המשפט הבא: במהלך המלחמה חששתי שאפגע פיזית כתוצאה מהמצב הביטחוני''

63% מהמשיבים דיווחו כי הם חששו במידה רבה מאוד או רבה שיפגעו פיזית כתוצאה מהמצב הביטחוני.
שיעור המשיבים שציינו כי הם חששו שיפגעו פיזית כתוצאה מהמצב הבטחוני, גבוה יותר בקרב משיבים מהמרכז בהשוואה למשיבים מירושלים.

מבצע 'שאגת הארי': סיכום נתוני המדגם הכללי

ניתוח נתוני המדגם הכללי (N=492) הבוחן את חשיפת האזרחים להנחיות, בהירות המידע ותחושות החשש.

תחושת ביטחון וחשש אישי

חשש משמעותי מפגיעה פיזית

39% במידה רבה מאוד
ו-24% במידה רבה

נגישות ובהירות הנחיות התגוננות

חשיפה רחבה להנחיות רשמיות

54% נחשפו פעמים רבות
ו-22% נחשפו כמה פעמים

רמת בהירות גבוהה של המידע

44% ציינו 'ברורות מאוד'
ו-38% 'ברורות במידה רבה'

זמינות המידע הנחוץ

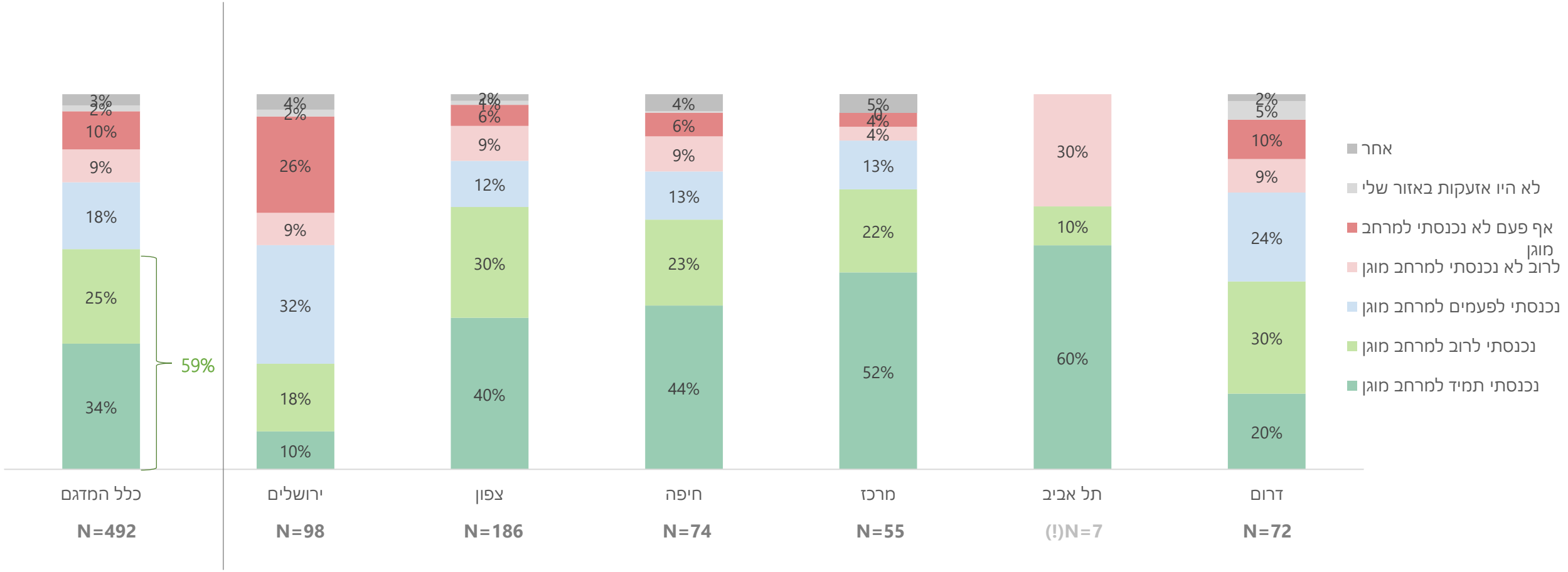

הסכימו כי עמד לרשותם כל המידע הנדרש להתמודדות עם המצב

התנהגות בזמן אזעקות ושימוש במרחבים מוגנים

בזמן אזעקות במהלך מלחמת "שאגת הארי", מה עשית בדרך כלל?

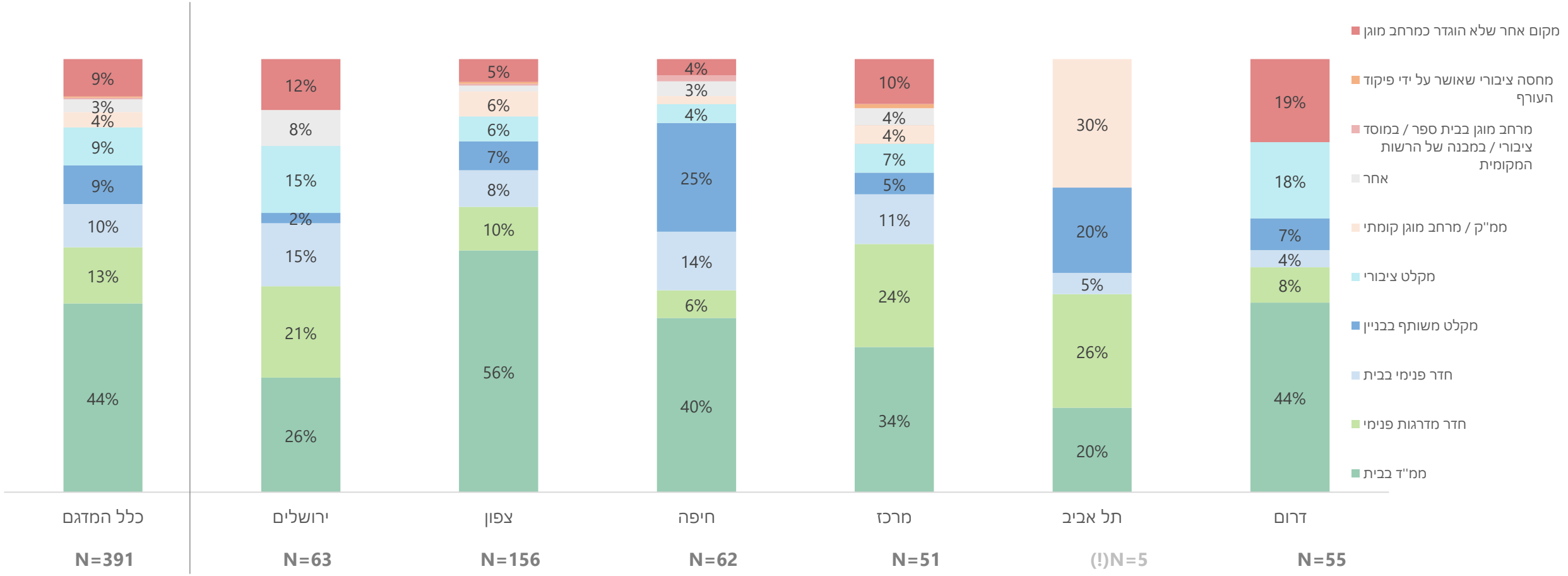

59% מהמשיבים דיווחו כי בזמן אזעקות הם נכנסו תמיד או לרוב למרחב המוגן, 18% לפעמים למרחב המוגן ו 19% דיווחו כי לרוב לא נכנסו או אף פעם לא נכנסו.

שיעור המשיבים שדיווחו שהם אף פעם לא נכנסו למרחב מוגן גבוה משמעותית בירושלים לעומת שאר המחוזות – 26% לעומת 4-10% בהתאמה.

שימוש במרחב מוגן

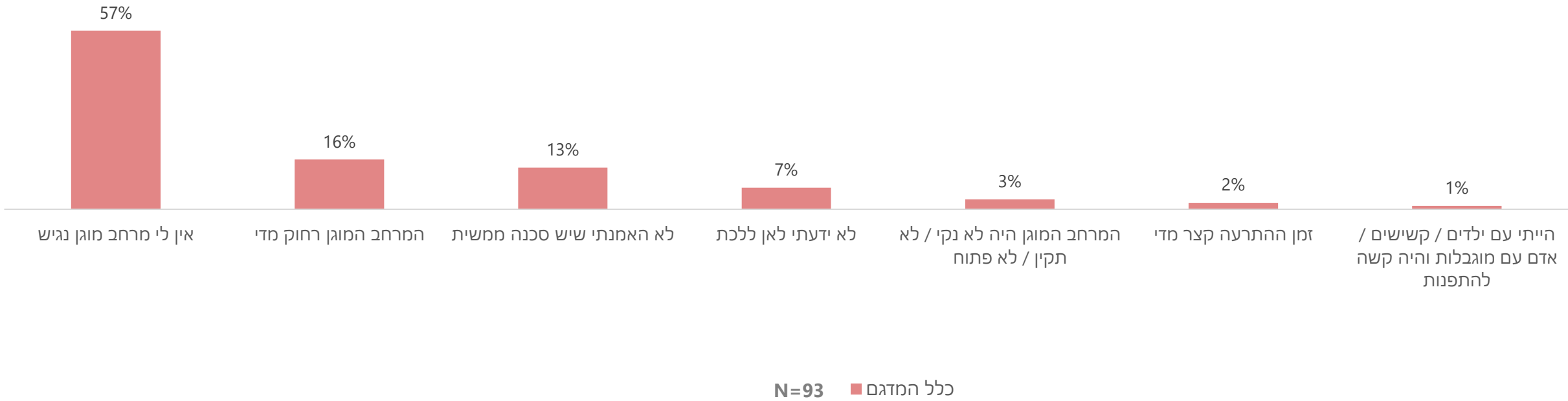
באיזה מרחב מוגן השתמשת בדרך כלל בזמן אזעקה, בזמן השהייה בבית? (בקרב מי שנכנס למרחב מוגן- לפעמים/לרוב/תמיד)

המרחב המוגן הנפוץ ביותר היה ממ"ד בבית, שבו השתמשו 44% מהמשיבים בזמן אזעקה.
בצפון שיעור השימוש בממ"ד בבית היה גבוה משמעותית מירושלים (56% לעומת 26%).
בחיפה שיעור השימוש במקלט משותף בבניין גבוה משמעותית מירושלים ומהצפון - 25% לעומת 2-7% בהתאמה.
שיעור המשיבים ששהו במקום אחר שלא הוגדר כמרחב מוגן, גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז דרום, בהשוואה למשיבים ממחוז צפון (19% לעומת 5%).

סיבה עיקרית לאי כניסה למרחב מוגן

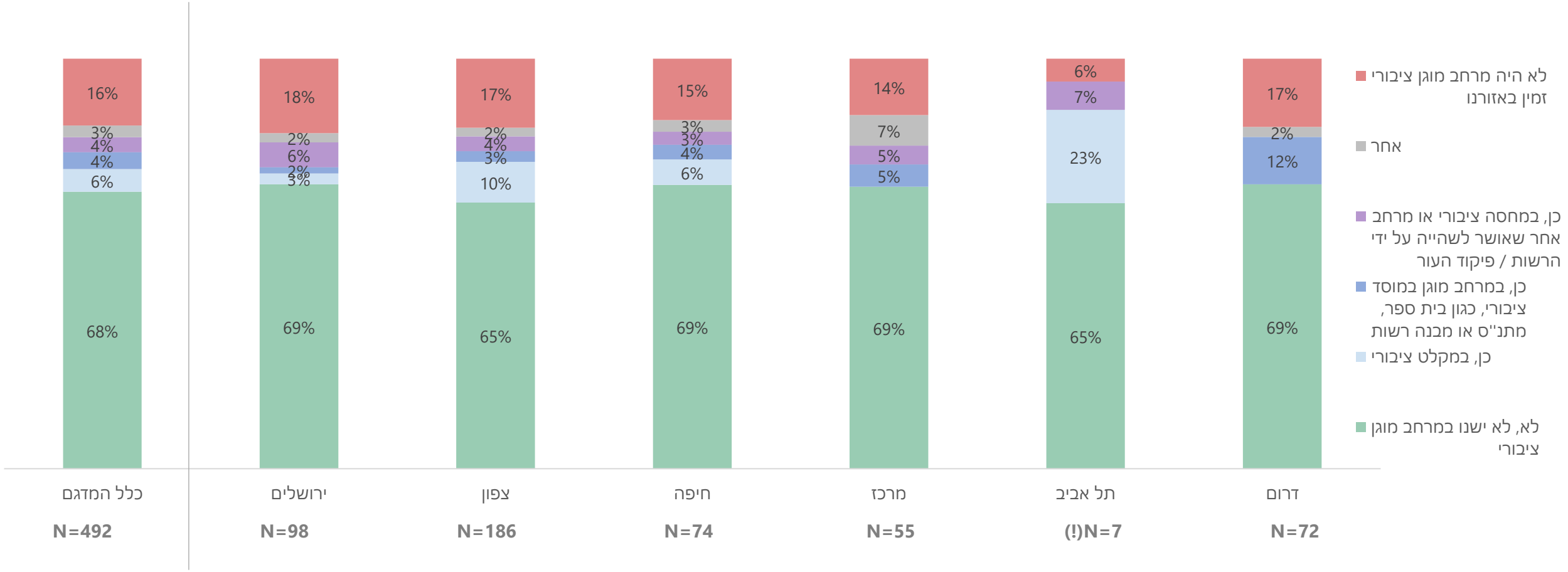
מה הייתה הסיבה העיקרית לכך שלא נכנסת למרחב המוגן? (בקרב מי שלא נכנס למרחב מוגן- לרוב לא או אף פעם לא)

הסיבה המרכזית לאי-כניסה למרחב המוגן היא היעדר מרחב מוגן נגיש - צוין על ידי 57% מהמשיבים שציינו שלא נכנסו למרחב המוגן.

לינה במרחב מוגן מחוץ לבית

במהלך מלחמת "שאגת הארי", האם את/ה או מישהו מבני ביתך ישנתם לילה אחד או יותר במרחב מוגן ציבורי מחוץ לבית?

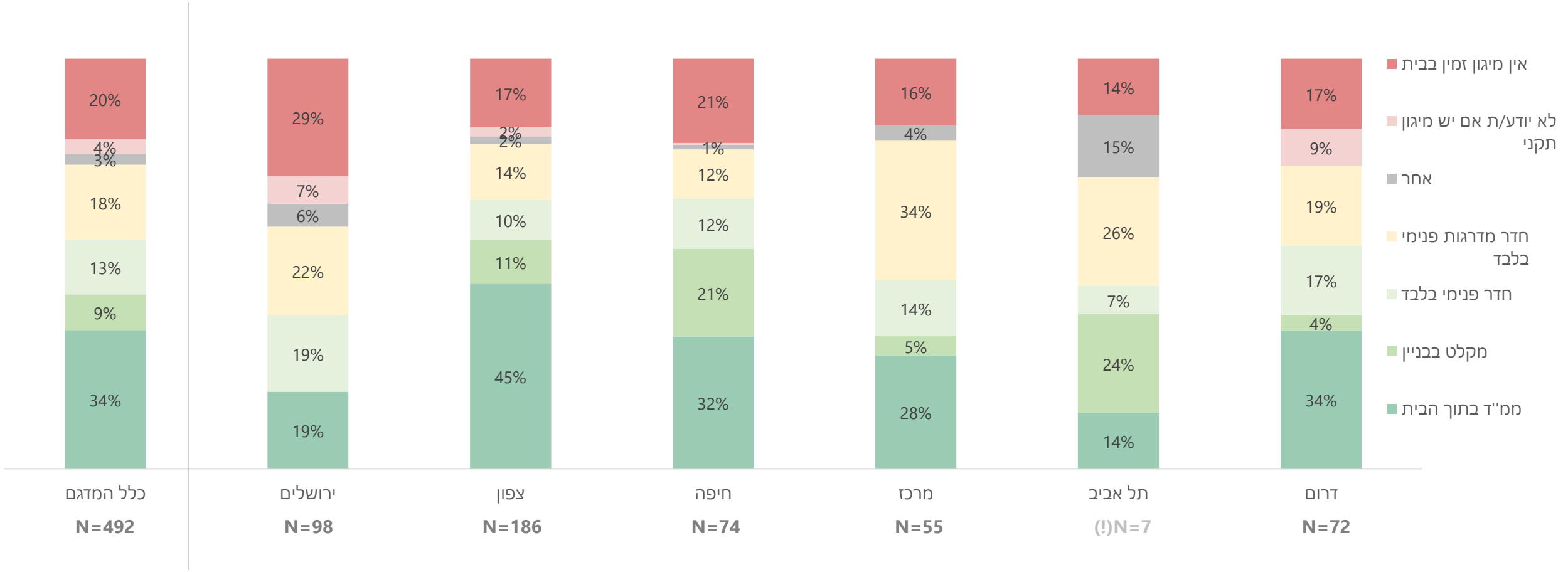

68% מהמשיבים דיווחו כי הם לא ישנו במרחב מוגן ציבורי במהלך המלחמה, כ 13% ציינו כי ישנו לפחות לילה אחד במרחב מוגן ציבורי מחוץ לבית.

בדרום שיעור המשיבים שדיווחו על לינה במרחב מוגן במוסד ציבורי גבוה משיעור המשיבים מהצפון, 12% לעומת כ 3%.

סוג מיגון הקיים בבית

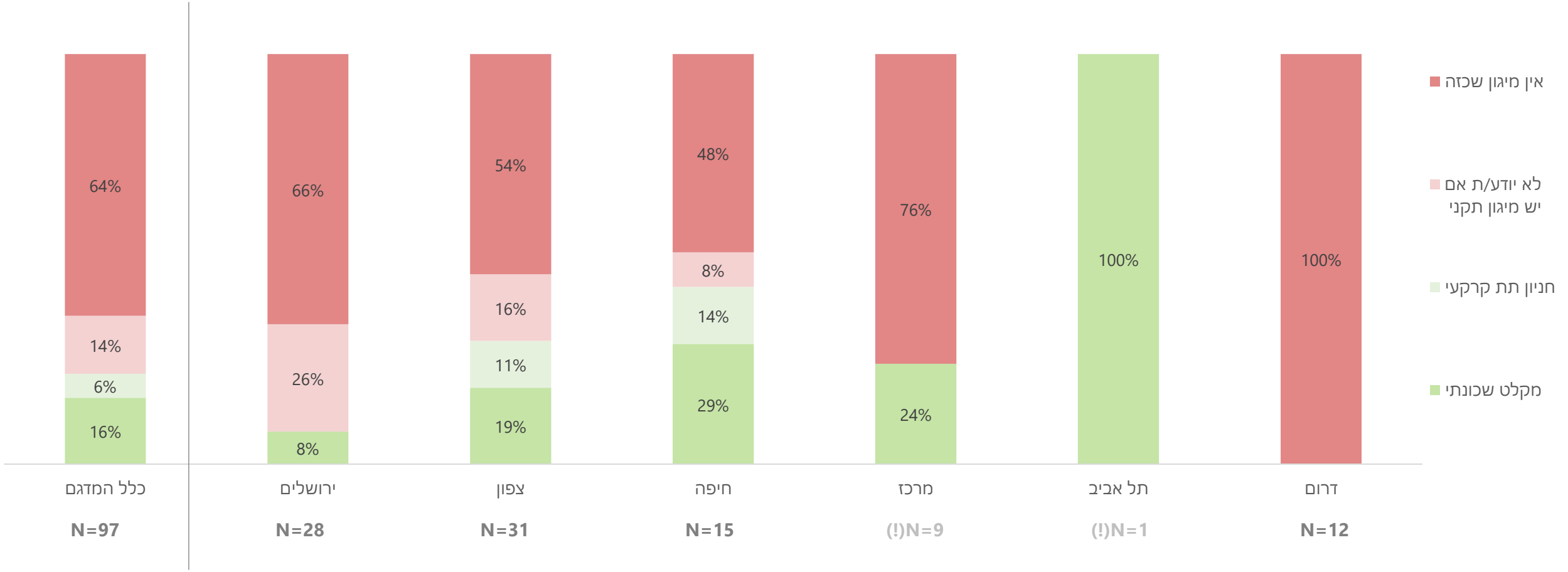
איזה סוג מיגון קיים בביתך?

כשליש מהמשיבים (34%) דיווחו כי יש בביתם ממ"ד, 9% דיווחו כי יש מקלט בבניין, 13% דיווחו כי יש חדר פנימי בלבד, 18% דיווחו כי יש חדר מדרגות פנימי בלבד ו 20% דיווחו כי אין להם מיגון זמין בבית.
שיעור המשיבים שציינו שיש ממ"ד בביתם גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז צפון בהשוואה למשיבים ממחוז ירושלים (45% לעומת 19%).
שיעור המשיבים שציינו שיש להם מקלט בבניין גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז חיפה בהשוואה למשיבים ממחוז דרום (21% לעומת 4%).

מרחב מוגן שניתן להגיע אליו בזמן שהוגדר ע"י פיקוד העורף

האם יש באזור מגוריך מקום מוגן שאתה יכול להגיע אליו בזמן, בהתאם לזמן שהוגדר ע"י פיקוד העורף? (נשאל בקרב מי שדיווח כי אין מיגון זמין בביתו)

64% מהמשיבים, שאין להם מיגון זמין בביתם, ציינו כי אין באזור מגוריהם מקום מוגן שניתן להגיע אליו בזמן בהתאם להנחיות פיקוד העורף.

מוכנות והתנהגות בעורף: תמונת מצב של מיגון ומרחבים מוגנים

סיכום נתונים אודות התנהגות האוכלוסייה בזמן אזעקות "שאגת הארי", סוגי המרחבים המוגנים שבשימוש, והסיבות המרכזיות לאי-כניסה למיגון, תוך דגש על פערים גיאוגרפיים ותשתיתיים.

חסמי מיגון וזמינות תשתיות

ול-**13%**
חדר פנימי

ל-**18%**
חדר מדרגות

ל-**34%**
יש ממ"ד

20% מהציבור ללא
כל מיגון זמין בבית

64% חסרי נגישות למיגון ציבורי רלוונטי

בקרב חסרי המיגון הביתי, רובם המוחלט ציינו שאין מרחב ציבורי שניתן להגיע אליו בזמן.

התנהגות הציבור ושימוש במרחבים מוגנים

19%
נכנסו לרוב לא או
אף פעם לא

פער קיצוני בירושלים: 26% מעולם לא נכנסו למרחב המוגן
נתון הגבוה משמעותית מהממוצע בשאר אזורי הארץ.

הממ"ד הוא המרחב
השכיח ביותר **(44%)**

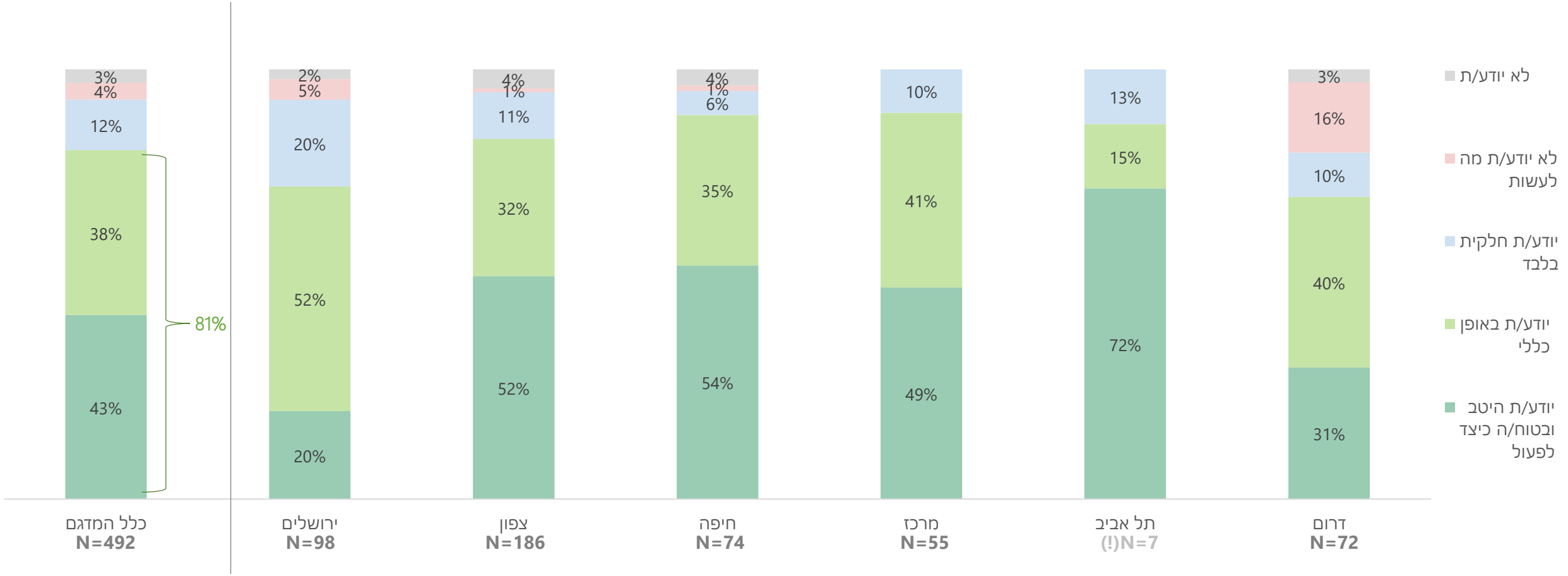
בחיפה בולט המקלט
המשותף **(25%)**

בצפון השימוש בממ"ד
גבוה **(56%)**

מוכנות אישית ומשפחתית לחירום לאחר המבצע

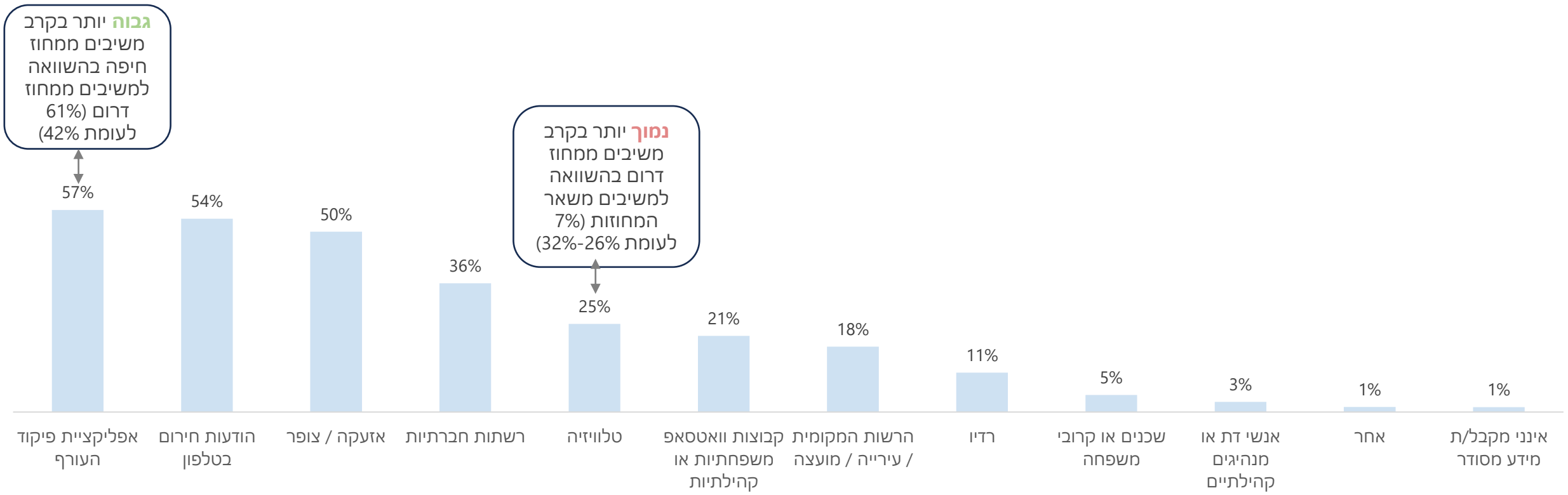
כיום, לאחר סיום מבצע ''שאגת הארי'', באיזו מידה את/ה יודע/ת מה לעשות במקרה של אזעקה באזור מגוריך?

לאחר סיום המבצע, רוב המשיבים, 81%, דיווחו כי הם יודעים היטב או באופן כללי מה לעשות במקרה של אזעקה באזור מגוריהם.
בירושלים שיעור המשיבים שיודעים היטב כיצד לפעול הוא הנמוך ביותר - 20% לעומת כ־49%–54% בצפון, חיפה והמרכז.

מקורות מידע עיקריים לקבלת הנחיות והתרעות

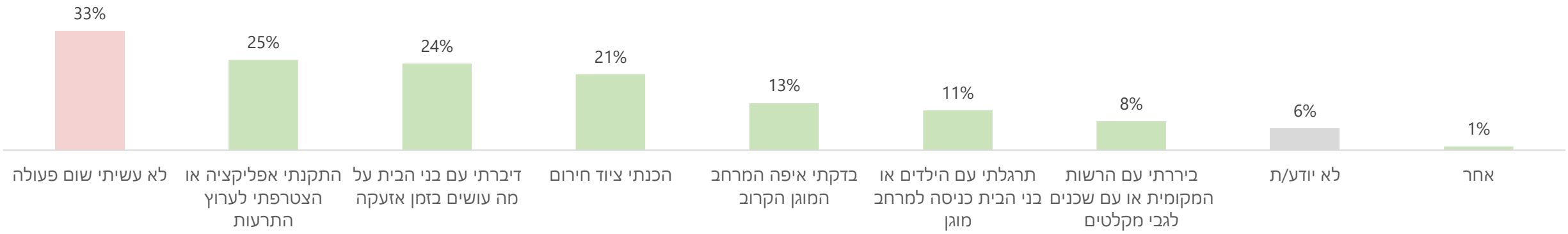
מהם מקורות המידע העיקריים שלך לקבלת הנחיות והתרעות בזמן חירום?

מקורות המידע המרכזיים הם אפליקציית פיקוד העורף 57%, הודעות חירום לטלפון 54%, אזעקה/צופר 50%, ורשתות חברתיות 36%.

פעולות לשיפור המוכנות

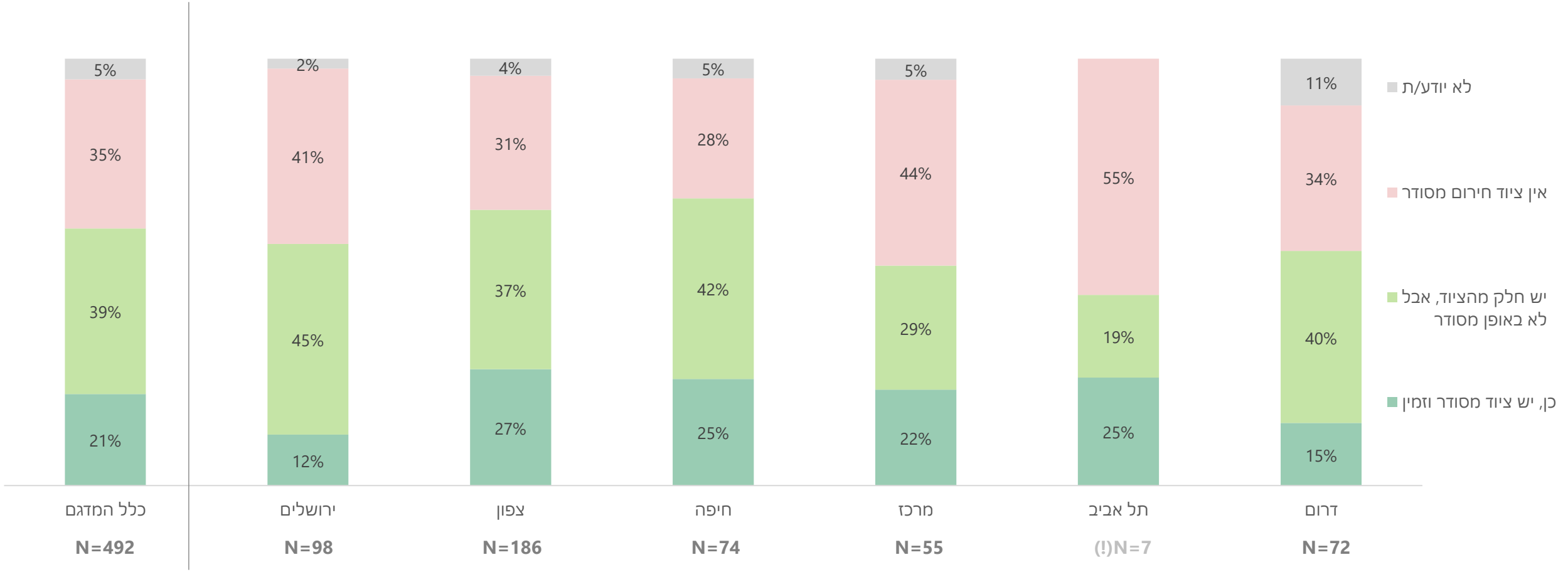
לאחר מלחמת 'שאגת הארי', האם עשית פעולה כלשהי כדי לשפר את המוכנות שלך או של בני ביתך לחירום?

כשליש מהמשיבים (33%) לא עשו שום פעולה לשיפור המוכנות לאחר המלחמה, וכשני־שליש עשו פעולה כלשהי אחת לפחות. 25% מהמשיבים התקינו אפליקציה או הצטרפו לערוץ התרעות, 24% שוחחו עם בני הבית על התנהלות בזמן אזעקה, 21% הכינו ציוד חירום, 13% בדקו היכן נמצא המרחב המוגן הקרוב, 11% תרגלו כניסה למרחב מוגן עם הילדים או בני הבית, ו־8% בירררו לגבי מקלטים.

ציוד בסיסי לשעת חירום

האם יש בביתך כיום ציוד בסיסי לשעת חירום?

21% מהמשיבים דיווחו כי יש בביתם ציוד חירום מסודר וזמין, 39% דיווחו כי יש חלק מהציוד אך לא באופן מסודר ו 35% דיווחו שאין ציוד חירום מסודר.

ניתן לראות כי שיעור המשיבים שיש להם ציוד בסיסי לשעת חירום גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז צפון בהשוואה למשיבים ממחוז ירושלים (27% לעומת 12%).

מוכנות אישית ומשפחתית לחירום: תמונת מצב לאחר מבצע "שאגת הארי"

סיכום נתוני מדגם ארצי הבוחן את רמת המוכנות של הציבור לאחר מבצע "שאגת הארי". הנתונים חושפים פער בין רמת ידע תיאורטית גבוהה לבין ביצוע פעולות הכנה פיזיות בפועל.

מוכנות בפועל: מודעות מול ביצוע

שליש מהציבור (33%) לא נקטו
באף פעולת מוכנות לאחר המלחמה.

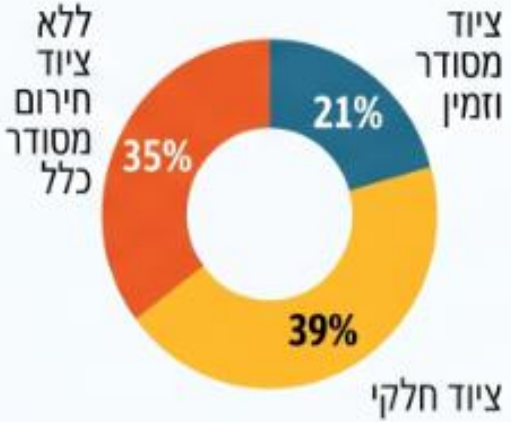
הפעולות הנפוצות ביותר לשיפור המוכנות

- **שיחה עם בני הבית (24%)**
- **התקנת אפליקציה (25%)**

הן הפעולות המועדפות.

זמינות ציוד חירום בבית

רמת ידע ומקורות מידע בחירום

מקורות מידע עיקריים לקבלת הנחיות (ריבוי תשובות)

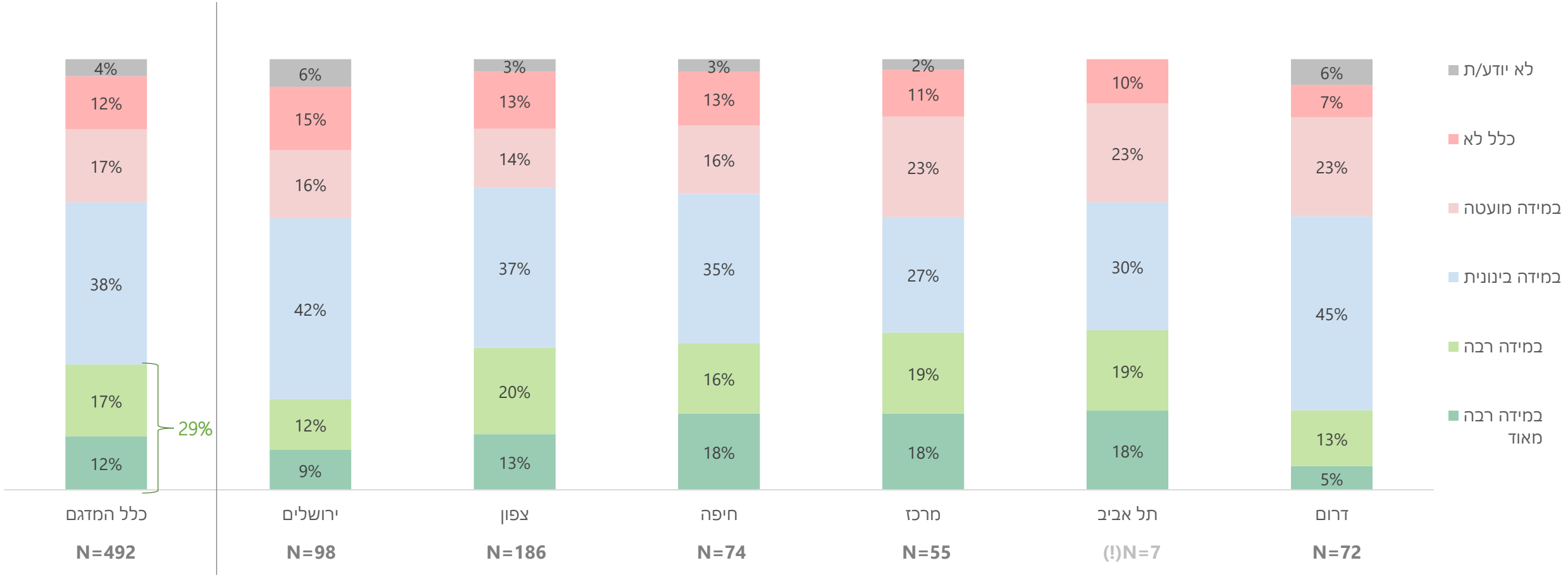

81%
מהציבור יודעים כיצד לפעול בזמן אזעקה.

43% מעידים על ידע ברמה גבוהה וביטחון מלא בדרכי הפעולה הנדרשות.

תחושת ביטחון במקום המגורים לאחר המבצע

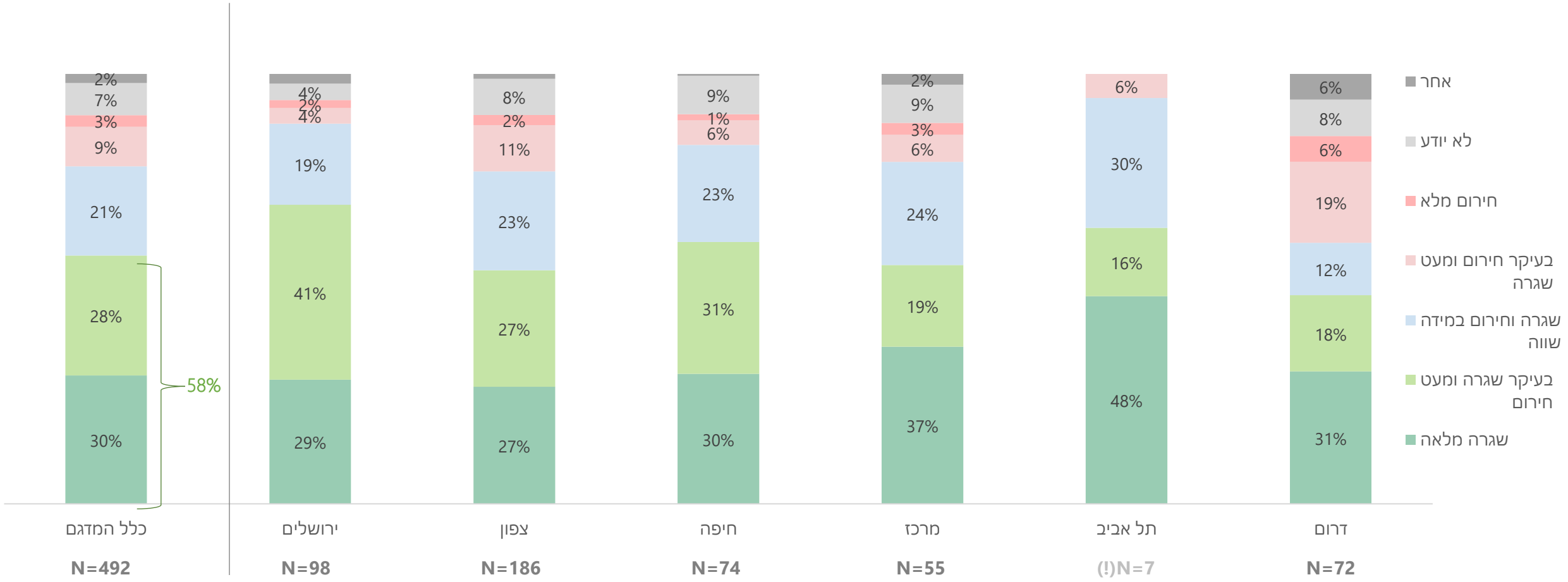
באיזו מידה את/ה מרגיש/ה בטוח/ה במקום מגוריך לאחר המבצע?

29% מהמשיבים דיווחו כי הם מרגישים בטוחים באזור מגוריהם לאחר המבצע במידה רבה מאוד או רבה, 38% מרגישים בטוחים במידה בינונית ו 29% מהמשיבים דיווחו כי הם מרגישים לא בטוחים (במידה מועטה או כלל לא).

תחושת ביטחון ויכולת התמודדות כיום

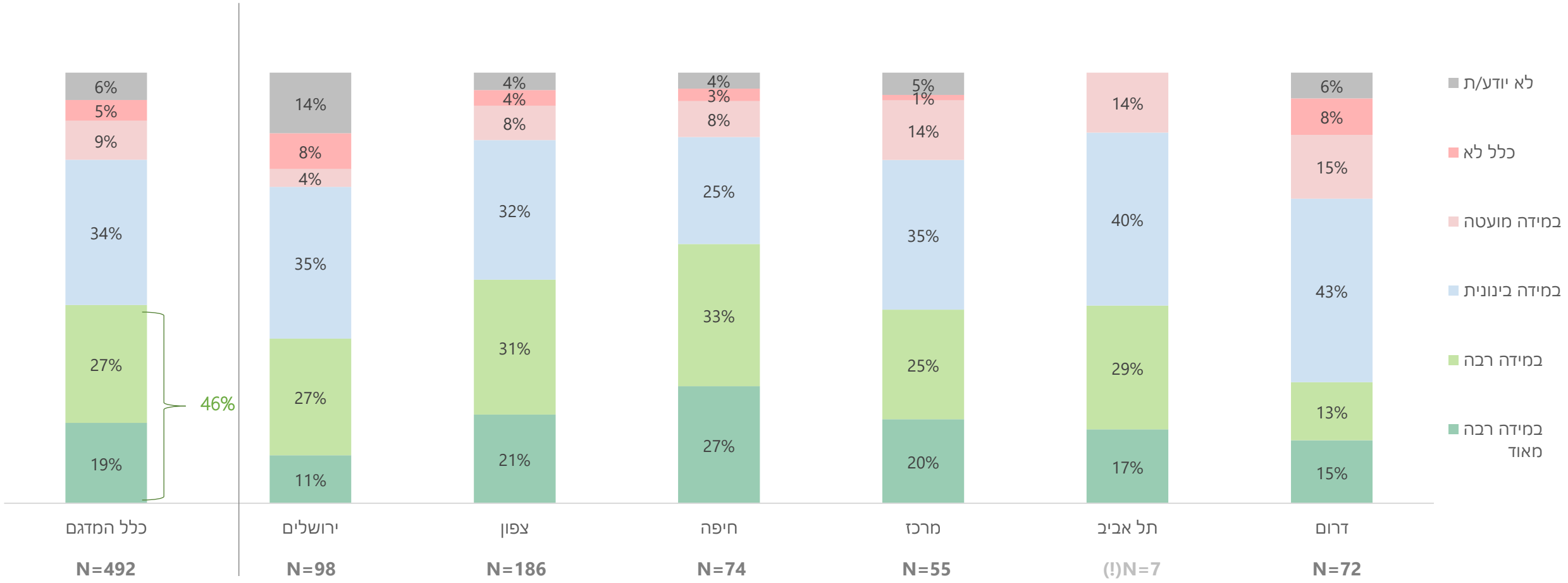
כיצד את/ה מגדיר/ה את המצב הבטחוני כיום באזור מגוריך?

58% מהמשיבים מתארים את המצב כיום כשגרה מלאה או בעיקר שגרה ומעט חירום.

תחושת ביטחון ויכולת התמודדות כיום

כיצד את/ה מעריך/ה את יכולת ההתמודדות שלך במצב הביטחוני הנוכחי?

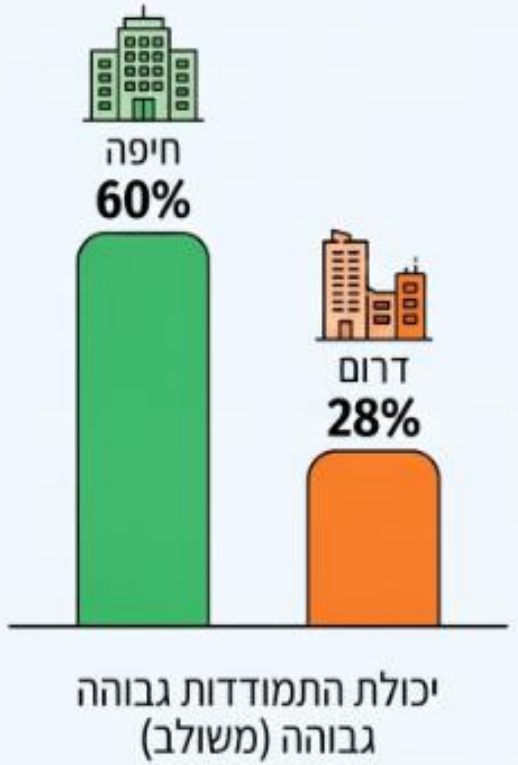

46% מהמשיבים מעריכים את יכולת ההתמודדות שלהם במצב הביטחוני הנוכחי במידה רבה מאוד עד רבה, 34% מעריכים את יכולת ההתמודדות כבינונית ו 14% מעריכים את יכולת ההתמודדות שלהם מועטה או כלל לא.

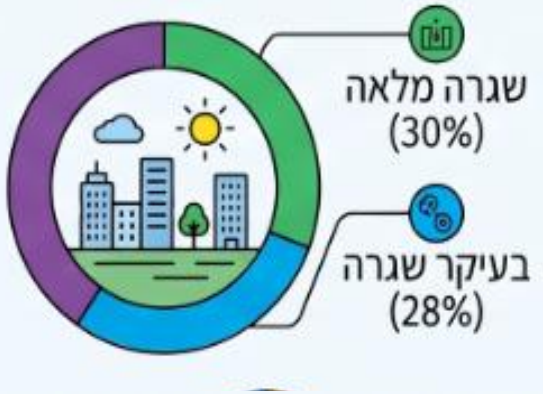
מדד חוסן וביטחון אישי: תמונת מצב לאחר המבצע

הגדרת המצב הביטחוני והבדלים אזוריים

השוואה בין הקצוות ביכולת ההתמודדות הגבוהה לפי מחוזות

58% מגדירים את המצב כ"שגרה"

תחושת ביטחון וביטחון עצמי

הערכת יכולת התמודדות אישית

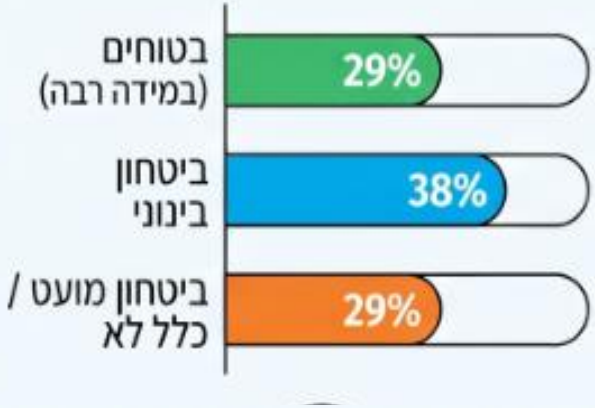

גבוהה (46%)
גבוהה התמודדות אישית

בינונית (34%)
בינונית התמודדות אישית

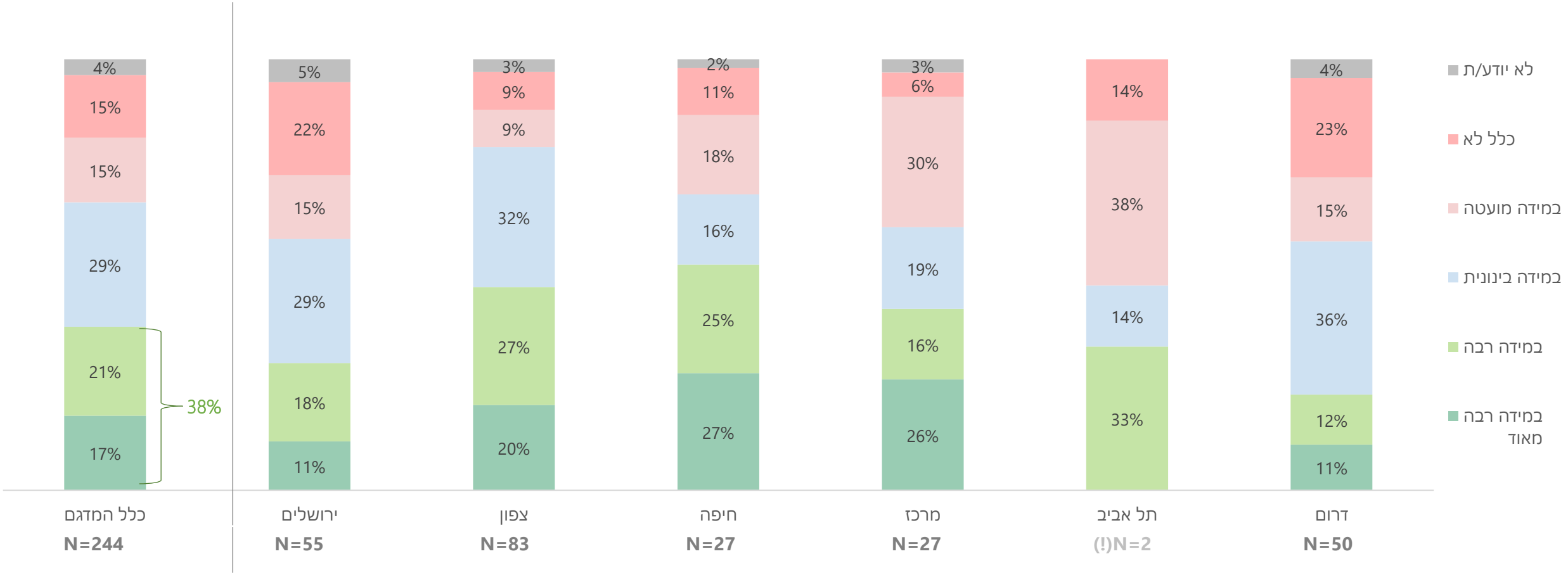
נמוכה (14%)
במוכה / התמודדות אישית החצר המועם

תחושת הביטחון במקום המגורים

מוכנות הילדים לחירום

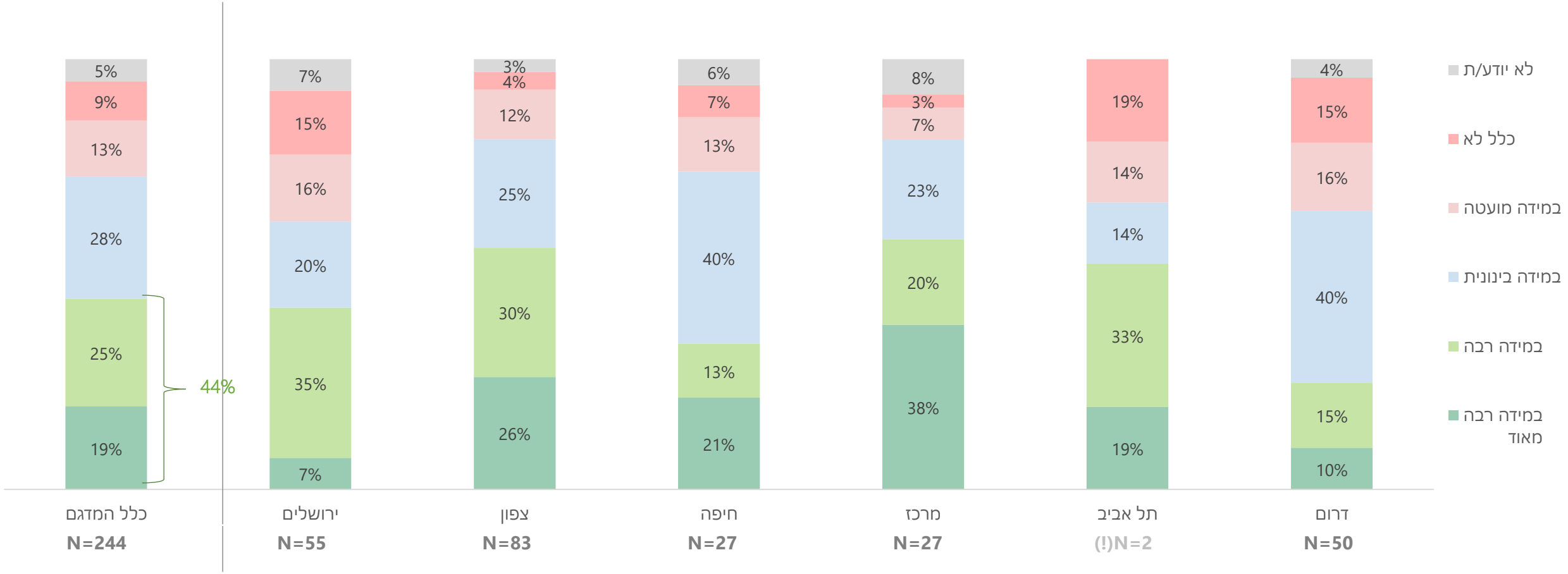
באיזה מידה את/ה מרגיש/ה שילדייך מוכנים לחירום? (בקרב מי שיש לו ילדים המתגוררים בבית)

38% מהמשיבים, בעלי ילדים מתחת לגיל 18 המתגוררים בבית, מרגישים שילדיהם מוכנים לחירום במידה רבה מאוד או רבה, 29% מרגישים שילדיהם מוכנים במידה בינונית ו 30% מרגישים שילדיהם מוכנים במידה מועטה או כלל לא.
שיעור המשיבים שציינו כי ילדיהם מוכנים לחירום במידה מועטה, גבוה יותר בקרב משיבים מאזור המרכז, בהשוואה למשיבים מאזור הצפון (30% לעומת 9%).

פגיעה נפשית בילדים בעקבות המלחמה

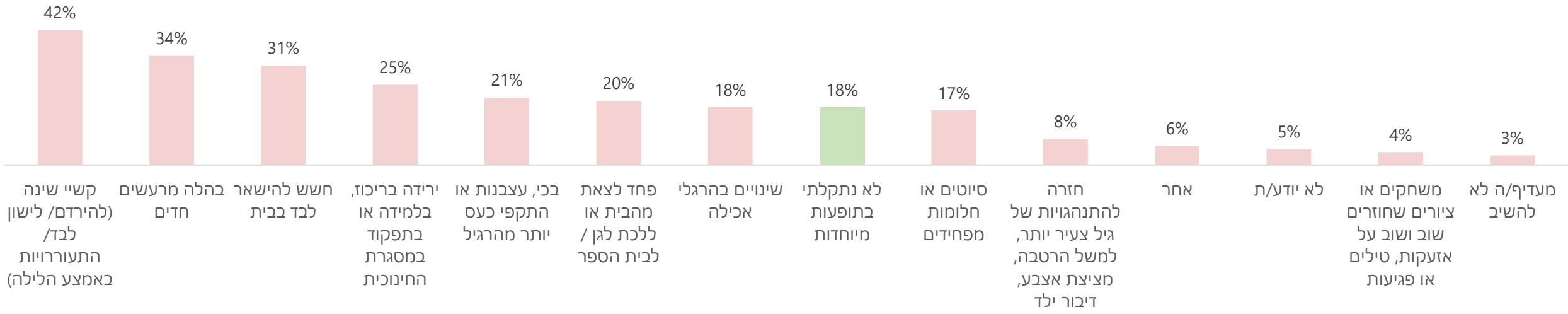
באיזה מידה את/ה מרגיש/ה שהמלחמה פגעה נפשית בילדייך? (בקרב מי שיש לו ילדים המתגוררים בבית)

44% מהמשיבים, בעלי ילדים מתחת לגיל 18 המתגוררים בבית, מרגישים שהמלחמה פגעה נפשית בילדיהם במידה רבה עד רבה מאוד.
שיעור המשיבים שמרגישים כי המלחמה פגעה נפשית בילדיהם במידה רבה מאוד גבוה יותר בקרב משיבים מהמרכז, בהשוואה למשיבים מירושלים ומהדרום — 38% לעומת 7%–10%.

ילדים בבית: מוכנות, פגיעה רגשית ותופעות בעקבות המלחמה

האם נתקלת באחד או יותר מהתופעות הבאות אצל ילדייך? (בקרב מי שיש לו ילדים המתגוררים בבית)

כ־80% מההורים לילדים מתחת לגיל 18 המתגוררים בבית דיווחו כי נתקלו לפחות בתופעה אחת אצל ילדיהם. התופעות הבולטות ביותר שהורים לילדים דיווחו שנתקלו בהם היו קשיי שינה (42%), בהלה מרעשים חדים (34%), חשש להישאר לבד (31%) וירידה בריכוז או בתפקוד (26%).

השפעות המלחמה ומוכנות לחירום בקרב ילדים

תופעות רגשיות והתנהגותיות

80% מההורים זיהו לפחות תופעה רגשית אחת

נתון זה מצביע על השפעה רוחבית כמעט על כלל אוכלוסיית הילדים.

- **42%** קשיי שינה (הירדמות, יקיצות, שינה עם ההורים)
- **34%** בהלה מרעשים חדים
- **31%** חשש להישאר לבד בבית או בחדר
- **25%** ירידה בריכוז, בלמידה או בתפקוד החינוכי
- **21%** בכי, עצבנות או התקפי כעס מוגברים
- **20%** פחד לצאת מהבית או ללכת למסגרות החינוך
- **18%** שינויים בהרגלי אכילה
- **17%** סיוטים או חלומות מפחידים
- **8%** נסיגה התנהגותית (הרטבה, מציצת אצבע, דיבור ילדותי)

פגיעה נפשית בילדים בעקבות המלחמה

44%

מדווחים על פגיעה נפשית משמעותית

שיעור ההורים שחשים כי המלחמה פגעה בילדיהם במידה "רבה" או "רבה מאוד".

מחוז המרכז במוקד הפגיעה הנפשית

מוכנות הילדים לחירום

30%
מההורים מדווחים על מוכנות נמוכה או חוסר מוכנות כלל

פלח זה משקף ילדים שאינם ערוכים מספיק למצבי חירום משתנים.

29%
מהילדים נמצאים ברמת מוכנות בינונית

קטגוריה זו מהווה את "מרכז המדגם" מבחינת תפיסת ההורים.

38%
מההורים מעידים על מוכנות גבוהה של ילדיהם

מתוכם 17% חשים מוכנות במידה רבה מאוד ו-21% במידה רבה.

פער אזורי במוכנות הנמוכה: המרכז מול הצפון

30%
מדווחים על מוכנות נמוכה

מחוז המרכז

9%
בלבד

מחוז הצפון

מאפיינים פוסט טראומטיים

המדד נבנה על בסיס 4 התופעות שהמשיבים סימנו כי הם חוו בתקופה שמאז תחילת המלחמה

חלמת או חשבת על חוויות מהמלחמה, בניגוד לרצונך?	התאמצת שלא לחשוב על החוויות מהמלחמה, או שהתאמצת להימנע מדברים שיזכירו את האירועים?	חשת תחושה של "דריכות על", או ערנות מוגברת במיוחד?	חשת קהות רגשית או ניתוק מאנשים אחרים, מפעילויות שנהגת ליהנות מהן או מהסביבה שלך?

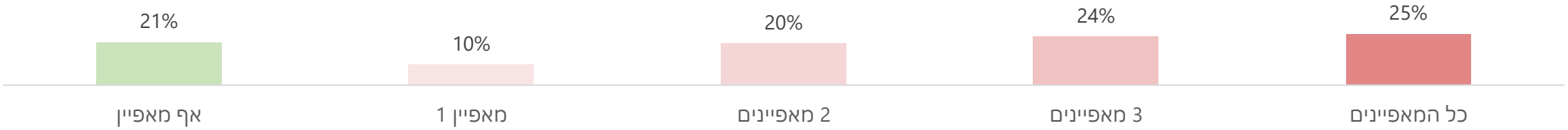
כלל המשיבים התבקשו להשיב על ארבעת השאלות, ונספרו מספר הפעמים שהשיבו "כן" על כל אחת מהשאלות, כאשר משיב שענה "כן" על לפחות 3 מתוך 4 השאלות הוגדר כבעל מאפיינים פוסט-טראומטיים.

מאפיינים פוסט טראומטיים

שיעור מצייני ה"כן"

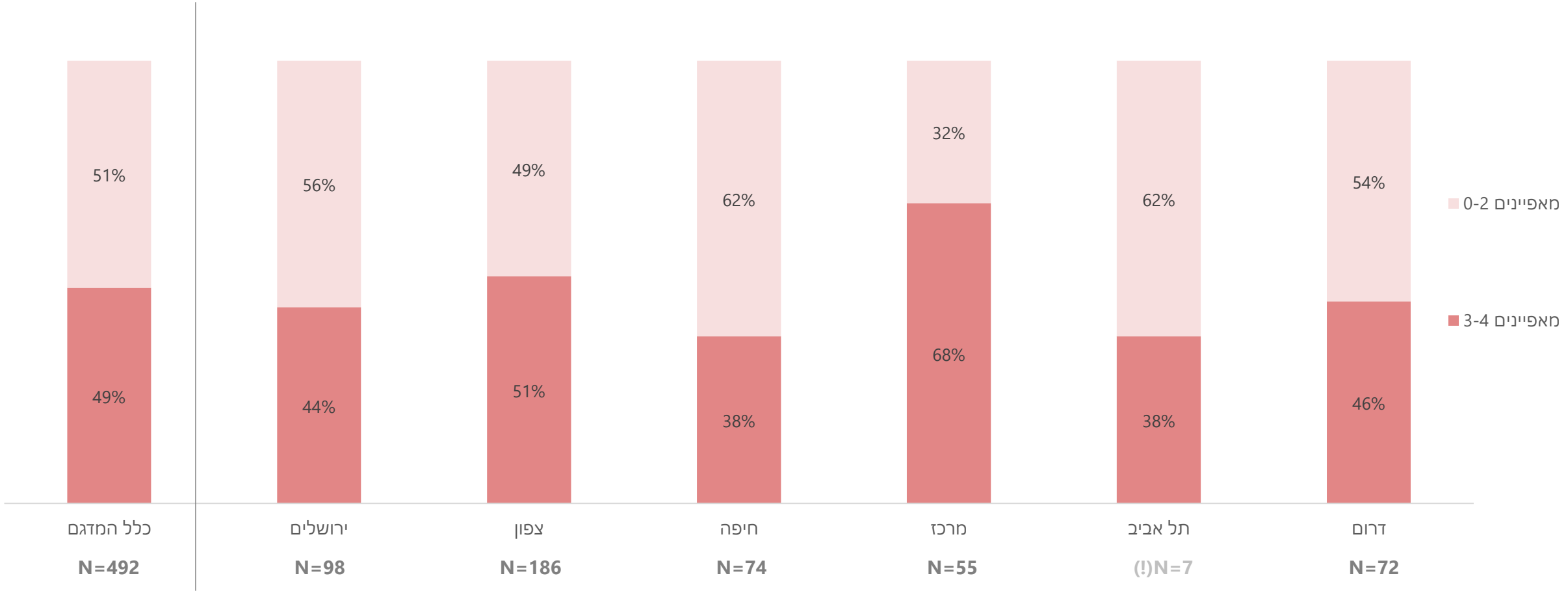

מספר מאפיינים פוסט טראומטיים

60% מהמשיבים דיווחו כי הם חשו תחושה של "דריכות על", 55% חשו קהות רגשית או ניתוק מאנשים אחרים, 55% התאמצו שלא לחשוב על חוויות מהמלחמה ו 51% חלמו או חשבו על תופעות מהמלחמה בניגוד לרצונם.
מהנתונים עולה כי 21% מהמשיבים לא חוו אף מאפיין, 10% חוו מאפיין אחד, 20% שני מאפיינים ו 50% 3 או 4 מאפיינים.

מאפיינים פוסט טראומטיים

כמחצית מהמשיבים דיווחו על 3-4 מאפיינים פוסט-טראומטיים.
ניתן לראות כי שיעור המשיבים שדיווחו על 3-4 מאפיינים פוסט־טראומטיים גבוה יותר בקרב משיבים ממחוז מרכז.

השלכות רגשיות ומאפיינים פוסט־טראומטיים בעקבות מבצע "שאגת הארי"

שכיחות מאפיינים רגשיים ופוסט-טראומטיים

60%

60% חווים עוררות יתר

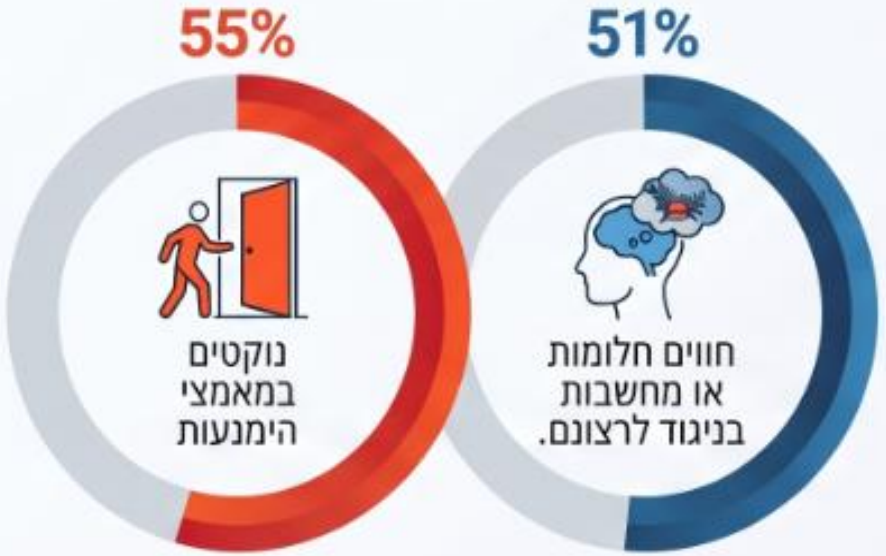
תחושת "דריכות על" או ערנות מוגברת המעידה על מתח מתמשך.

56%

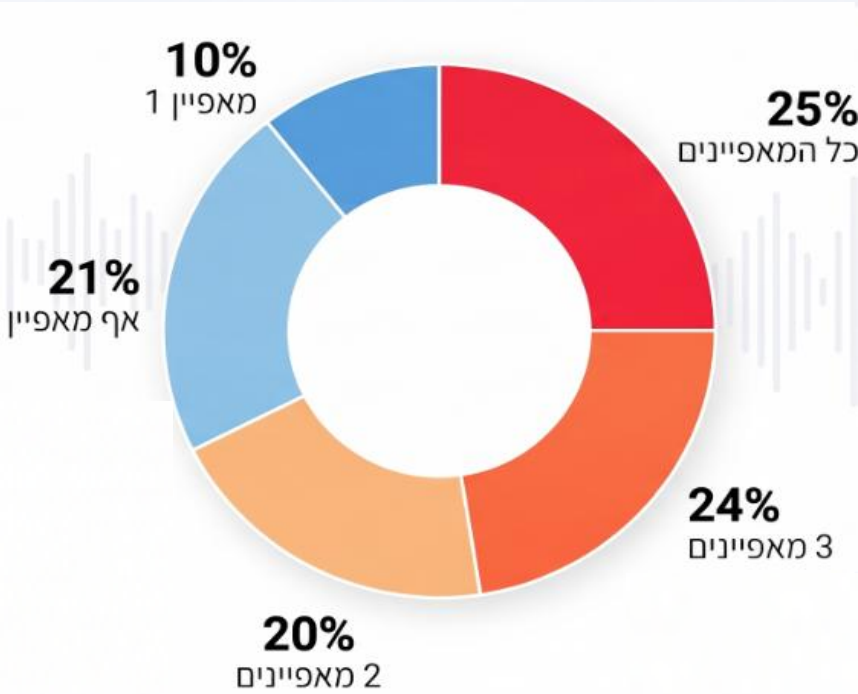
56% מדווחים על קהות רגשית או ניתוק

תחושת ניתוק מאנשים אחרים או מפעילויות מהן נהגו ליהנות בעבר.

מעל מחצית מהמשיבים סובלים מהימנעות וחוויות חודרניות

התפלגות חומרת המאפיינים במדגם

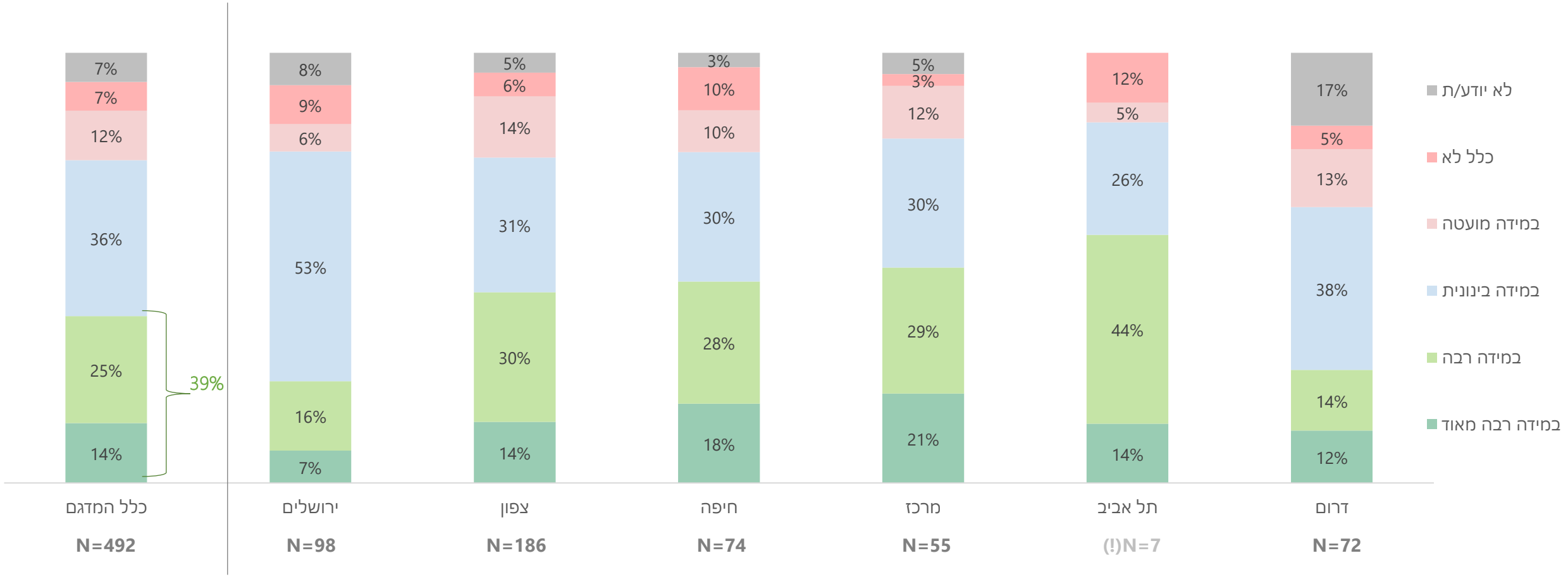
מיעוט בלבד לא חווה תסמינים כלל

רק 21% מהמשיבים דיווחו שלא חוו אף מאפיין פוסט-טראומטי בעקבות המצב.

ניתוח נתוני המדגם הכללי בוחן את ההשפעה הנפשית המצטברת של מבצע "שאגת הארי". הנתונים מציגים את שכיחותן של תופעות פוסט-טראומטיות קלאסיות ואת היקף הפגיעה הרגשית באוכלוסייה.

הערכת יכולת התמודדות במקרה של חידוש הירי

במידה והפסקת האש תסתיים או תופר, וימשיך ירי הטילים גם מאיראן או ממקור אחר, באיזו מידה את/ה מעריך/ה את יכולת ההתמודדות שלך?

במקרה של חידוש הירי, 39% מהמשיבים מעריכים את יכולת ההתמודדות שלהם במידה רבה עד רבה מאוד, 36% מעריכים אותה במידה בינונית ו 19% מעריכים את יכולת ההתמודדות במידה מועטה או כלל לא. בקרב משיבים ממחוז ירושלים שיעור המעריכים את יכולת ההתמודדות שלהם כבינונית גבוה יותר בהשוואה למשיבים ממחוזות צפון וחיפה — 53% לעומת 30%–31%.

סיכום

הסקר מצביע על חשיפה גבוהה יחסית להנחיות החירום במהלך מבצע "שאגת הארי": **85%** מהמשיבים נחשפו להנחיות לפחות פעם אחת ו- **81%** ציינו כי ההנחיות ברורות במידה רבה עד רבה מאוד.

עם זאת, תחושת המידע המלא הייתה נמוכה יותר: רק **56%** הסכימו במידה רבה עד רבה מאוד כי היה להם את כל המידע הדרוש כדי להתמודד עם המצב. מכאן ניתן ללמוד כי עצם החשיפה להנחיות אינה מספיקה בהכרח ליצירת תחושת מוכנות וביטחון.

בזמן אזעקות, **59%** מהמשיבים דיווחו כי נכנסו תמיד או לרוב למרחב מוגן, אך **19%** דיווחו כי לרוב לא נכנסו או כלל לא נכנסו למרחב מוגן. ממצא זה מצביע על פער בין היכרות עם ההנחיות לבין היכולת ליישם אותן בפועל.

הסיבה המרכזית לאי-כניסה למרחב מוגן הייתה היעדר מרחב מוגן נגיש, שצוינה על ידי **57%** ממי שלא נכנסו למרחב מוגן. לכן, נראה כי בחלק מהמקרים אי־הציות להנחיות אינו נובע מהיעדר מודעות, אלא ממגבלה תשתיתית ממשית.
נתוני המיגון מחזקים תמונה זו: **34%** דיווחו כי יש בביתם ממ״ד, אך **20%** ציינו שאין להם מיגון זמין בבית כלל. בנוסף, בקרב מי שאין להם מיגון זמין בבית, **64%** אמרו כי אין באזור מגוריהם מקום מוגן שניתן להגיע אליו בזמן.

לאחר המבצע, **81%** מהמשיבים דיווחו כי הם יודעים היטב או באופן כללי מה לעשות במקרה של אזעקה, אך המוכנות המעשית נותרה חלקית: **33%** לא עשו שום פעולה לשיפור המוכנות לאחר המלחמה, ורק **21%** דיווחו כי יש בביתם ציוד חירום מסודר וזמין. מכאן עולה כי קיימת מודעות גבוהה יחסית להתנהלות בחירום, אך המעבר ממודעות לפעולה עדיין אינו מלא.

תחושת הביטחון לאחר המבצע מתונה יחסית: **29%** בלבד מרגישים בטוחים במקום מגוריהם במידה רבה עד רבה מאוד, בעוד **38%** מרגישים בטוחים במידה בינונית. לצד זאת, **58%** מתארים את המצב כיום כשגרה מלאה או בעיקר שגרה ומעט חירום. כלומר, הציבור מתאר חזרה מסוימת לשגרה, אך לא בהכרח חזרה מלאה לתחושת ביטחון. זהו פער חשוב, משום שהוא מלמד שהשגרה החיצונית אינה תמיד משקפת את החוויה האישית של ביטחון וחוסן.

סיכום

בקרב הורים לילדים, **44%** מרגישים שהמלחמה פגעה נפשית בילדיהם במידה רבה או רבה מאוד. התופעות הבולטות שדווחו הן קשיי שינה - **42%**, בהלה מרעשים חדים - **34%**, חשש להישאר לבד - **31%**, וירידה בריכוז או בתפקוד - **26%**. ממצאים אלו מצביעים על כך שהשפעות המלחמה אינן מוגבלות לזמן האירוע עצמו, אלא נמשכות גם בתוך המרחב המשפחתי ולאחר סיום המבצע.

גם בקרב כלל המשיבים ניכרת השפעה רגשית: **51%** דיווחו על מחשבות או חלומות לא רצוניים, **55%** על הימנעות ממחשבות או מתזכורות, **60%** על דריכות־על, ו־**56%** על קהות רגשית או ניתוק. בסיכום המדד הרגשי, כ־**80%** מהמשיבים דיווחו על לפחות מאפיין פוסט־טראומטי אחד, וכ־**51%** דיווחו על שלושה עד ארבעה מאפיינים.

בסך הכול, הסקר מציג תמונה של אוכלוסייה שמכירה את ההנחיות ומבינה אותן, אך עדיין מתמודדת עם פערים במיגון, במוכנות המעשית ובתחושת הביטחון. לצד זאת, הנתונים מצביעים על כך שחוויית החירום כוללת גם רכיב רגשי משמעותי, בקרב מבוגרים וילדים כאחד.

המסקנה המרכזית מהדוח היא שהאתגר אינו רק בהעברת מידע לציבור, אלא ביצירת תנאים שיאפשרו לציבור לפעול לפי ההנחיות ולהרגיש מוגן יותר בפועל.